

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. júla 2018 – Star Television Production/EUIPO – Marc Dorcel (STAR)

(Vec T-797/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie STAR — Neexistencia riadneho užívania ochrannej známky — Článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2018/C 352/40)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Star Television Production Ltd (Tortola, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: D. Farnsworth, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: V. Ruzek, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Marc Dorcel SA (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: B. Soyer, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. septembra 2017 (vec R 1519/2016-2) týkajúcej sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami Star Television Productions a Marc Dorcel

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Star Television Productions Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 42, 5.2.2018.

Žaloba podaná 27. júna 2018 – WV/ESVČ

(Vec T-388/18)

(2018/C 352/41)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: WV (v zastúpení: É. Boigelot, avocat)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť

Návrh

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil jeho žalobu za prípustnú a dôvodnú,

- v dôsledku toho a potom, čo nariadi žalovanej predovšetkým a podľa článku 89 ods. 3 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu upravujúceho „Opatrenia na zabezpečenie priebehu konania“ predloženie všetkých príloh a dokumentov týkajúcich sa tejto veci a najmä: príkaz a závery vnútorného vyšetovania bezpečnosti vedeného menovacím orgánom; všetky dokumenty a vnútorné rozhodnutia ESVČ predložené v súvislosti s obvineniami týkajúcimi sa údajného vyňatia dokumentov a údajným zaslaním informácií zo strany žalobkyne inej tretej krajine (Izrael/Turecko), presné dátumy informácie údajne zdieľané a konkrétne dôkazy, ako aj informácie zaslané bezpečnostnej službe a jej súvisiace odpovede; dokumenty a/alebo vnútorné rozhodnutia zjavne prijaté alebo predložené v súvislosti s udalosťou u 27. júla 2016 a najmä správa Generálneho tajomníka ESVČ týkajúca sa vylúčenia žalobcu z oddelenia Turecko; e-mail pani [X] zaslaný v septembri 2015 pánovi [Y] a zjavne odkazujúci na „vážne problémy najmä spojené s jeho správaním“; informácie týkajúce sa povahy rôznych transférov, ktorých bol súčasťou s cieľom určiť, či transféry boli uskutočnené s jeho pracovným miestom a/alebo nad rámec; referenčné termíny národných expertov sprístupnené oddeleniu Turecko ESVČ odrážajúce dohodu uzavretú s rôznymi členskými štátmi v júni 2015 s cieľom zriadenia uvedeného oddelenia; záznamy zo stretnutia z 18. mája 2017 medzi žalobcom, zástupcom Výboru zamestnancov a menovacím orgánom; výmeny e-mailov z 10. júla 2017 medzi pánom [Z] a vedúcim delegácie EÚ v Turecku,
- zrušil implicitné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pomoc založenej na článku 24 služobného poriadku zo 4. septembra 2017,
- zrušil rozhodnutie z 28. marca 2018 pod číslom Ares(2018)1705593, oznámené v ten istý deň, ktorým menovací orgán zamietol sťažnosť žalobcu, ktorú podal 29. novembra 2017 pod číslom R/510/17 proti implicitnému zamietnutiu žiadosti o pomoc založenej na článku 24 služobného poriadku,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s článkom 134 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu Európskej únie.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jediný dôvod založený na porušení povinnosti pomoci a starostlivosti, porušení článkov 1e ods. 2, 12, 12a, s 22b, 24, 25 a 26 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „Služobný poriadok“), zásady riadnej správy vecí verejných, ako aj porušení článkov 1 a 2 prílohy IX služobného poriadku a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. EÚ, L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102).

Žalobca tiež poukazuje v rámci dôvodu najmä na porušenie článkov 41, 47 a 52 Charty základných práv Európskej únie, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na obranu ako aj na zneužitie práva a konania, a súčasne zjavné porušenie zásady legitímnej dôvery a rovnosti zbraní.

Žalobca nakoniec poukazuje v rámci dôvodu na porušenie zásady, ktorá ukladá správe prijať rozhodnutie iba na základe zákonne prípustných dôkazov, to znamená relevantných a neobsahujúcich zjavne nesprávne skutkové a právne posúdenie, ako aj porušenie zásad proporcionality, kontradiktórnosti riadnej správy vecí verejných a právnej istoty, ako aj porušenie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES, L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Výhrada spočíva v tom, že prijatím napadnutého rozhodnutia za uvedených podmienok a následným odmietnutím sťažnosti žalobcu menovací orgán zjavne neuplatnil a správne nevyložil ustanovenia služobného poriadku a vyššie uvedené zásady, pričom rozhodnutie založil na nepresných skutkových a právnych dôvodoch, čím postavil žalobcu do nezákonnej správnej situácie, ktorá je neprimeraná, pokiaľ ide o preukázané skutky a zamietnutie žiadosti o pomoc.